

Ce are Isaia să ne spună

Verset călăuzitor: Isaia 40.1

Isaia 40.1: Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu, zice Dumnezeuul vostru

Lumea lui Isaia

Isaia a trăit și a lucrat într-un timp provocator plin de răsturnări politice și amenințări atât în patria lui cât și în țările învecinate, la care Samaria a fost cucerită și cele zece seminții ale regatului de nord au fost duse în exil chiar în timpul vieții lui. Suplimentar Isaia era confruntat cu greutăți sociale și culturale, atunci când împărații păcătoși din Iuda și Israel disprețuiau pe Dumnezeu și contemporanii lui se revoltau împotriva Cuvântului lui Dumnezeu.

Sunt ușor de recunoscut asemănările cu timpul nostru, unde sistemul politic, cultural și social în lupta lui împotriva virusului Corona face eforturi și societatea din jurul nostru nu este pentru creștinism.

Însă în contrast cu aceasta Isaia a sfătuit doi împărați temători de Dumnezeu, Iotam și Ezechia, care au urmat din toată inima pe Dumnezeu. Exemplul lor era o lumină strălucitoare în întunecimea care îi înconjură și un model pentru cei din jur, atât în împărăția lor cât și împrejur. Ei au arătat că în ciuda timpurilor grele Dumnezeuul lui Israel era la poporul Său.

Cum putem fi noi lumini strălucitoare în generația noastră? În mod deosebit în haosul și nesiguranța care ne înconjoară în fiecare zi? Cum putem noi imita pe Isaia, pe Iotam și pe Ezechia și mărturisi că Dumnezeuul nostru este real, viu și lucrător și că El schimbă viața noastră?

Mesajul lui Isaia

Cu toate că Isaia a profețit venirea judecăți peste mai multe țări, și peste Israel și Iuda, peste țările învecinate și imperiul asirian amenințător din timpul acela, în aceste timpuri neliniștite el avea un alt mesaj, și anume de mângâiere și pace:

Isaia 30.15: În pocăință și în odihnă va fi mântuirea voastră, în seninătate și în încredere va fi tăria voastră.

În ciuda împrejurărilor dezamăgitoare Isaia vestea odihnă, încredere, liniște și mângâiere, opusul total față de nebunia și neliniștea din jurul lui. El spune că originea tăriei lui și salvarea în timpuri grele și descurajatoare vine din aceste însușiri.

Același lucru este valabil pentru noi acum și aici. Evanghelia este vestea bună despre pace și încredere, unde noi putem deveni liniștiți și aștepta pe Domnul, deoarece El este credincios și bun și revarsă dragostea și pacea Sa în inimile noastre (Ioan 14.27;

Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu, zice Dumnezeuul vostru (Isaia 40.1)

Romani 5.5). El este Același ieri și azi și în veșnicie și pe aceasta ne putem baza, indiferent de ce se petrece în jurul nostru (Evrei 13.8).

Dar cum putea Isaia să revendice aceasta pentru sine? De unde a luat el înțelepciunea și înțelegerea să găsească adevăratele cuvinte mângâietoare pentru oamenii din jurul lui?

Taina lui Isaia

Isaia 50.4,5: Domnul Dumnezeu mi-a dat limba unui ucenic, ca să știu cum să ajut cu un cuvânt pe cel obosit. El îmi trezește dimineață după dimineață, îmi trezește urechea, ca să ascult ca un ucenic. Domnul Dumnezeu mi-a deschis urechea și nu m-am împotrivit, nu m-am dat înapoi.

Isaia vorbește aici despre Robul lui Dumnezeu, o profeție despre Domnul Isus. În fiecare dimineață să petreacă un timp cu Dumnezeuul Său, să asculte cuvintele Sale și să aștepte glasul Tatălui Său, Îi dădea tot ce avea El nevoie în lucrul zilnic și în slujirea Lui pentru oamenii din jurul Lui. Isus Hristos, Robul lui Dumnezeu, care Și-a petrecut viața în timpurile liniștite numai cu Tatăl Său, era cu siguranță o încurajare și o inspirație pentru Isaia (Marcu 1.35; 6.46; Luca 5.16; 9.18,28; 11.1).

Ascultarea a ceea ce spune Dumnezeu, petrecerea de timp împreună cu El și găsirea de odihnă, mângâiere și încurajare în prezența Lui este taina rezistării și a vieții în timpuri nebunești, provocatoare.

În cele din urmă și noi putem găsi pace și mângâiere în eforturile și greutățile care ne înconjoară. Isaia ne încurajează să ne apropiem de Salvatorul nostru prin citirea Cuvântului lui Dumnezeu și în vorbire cu El în rugăciune. Numai acolo găsim adevărata putere și pacea care rămâne.

„Poate o femeie să uite copilul pe care îl alăptează, ca să nu aibă milă de fiul pântecelui ei? Chiar dacă aceasta ar putea uita, totuși Eu nu te voi uita. Iată, te-am gravat pe palmele mâinilor Mele. Zidurile tale sunt întotdeauna înaintea Mea” (Isaia 49.15,16)